

Hooooooi thuisfront!

Nadat we onze lange tocht doorheen de Schotse bergen hadden voltooid, stond iedereen present met toepasselijke kledij en heel veel zin om aan het avontuur te beginnen in het Schots (maar niet scheef) kasteel. Nadat we onze doedelzakken en kilten hadden opgeborgen was het tijd voor een overheerlijk avondmaal.

Een echte Schot moet natuurlijk goed eten om zijn avontuur goed te kunnen beginnen. De fantastische keukenploeg had hierbij gedacht aan echte, authentieke warme honden, een plaatselijke specialiteit, dit was echt een **shot** in de roos. Nadat we onze buikjes goed hadden rond gegeten, was het tijd om te ontdekken met welke clan dat we de week gingen doorbrengen. We werden aan een ander persoon gekoppeld en moesten verschillende toffe opdrachten doen tegen de andere koppels, tussen het lopen door werd er toch maar water voorzien in plaats van whisky. Zelfs een echte Schot moet ook water drinken met deze tropische temperaturen. Met een beetje hulp van de hoogste clan konden we onze ploegleden vinden. De eerste zware opdracht voor de ploeg stond al meteen voor de deur: de wapenschilden moesten worden versierd zodat ze de andere clans uit hun Schotse schoenen bliezen.

Wanneer dat elke Schot flink zijn tandjes had gepoetst en zijn pyjamakilt had aangetrokken, sloep iedereen snel als Schotse roosjes omdat ze moe waren van de lange reis naar de Schotse Highlands.

De volgende ochtend werden we gewekt door een enthousiast team van doedelzakspelers, hierdoor kon iedereen fris en monter aan de dag beginnen. Dit was ook nodig omdat we deze ochtend onze eerste Schotse judotraining tegemoet gingen, maar eerst: een goed stevig ontbijt dat de keukenploeg weer mooi had samengesteld. De training was onder leiding van een ander clanhoofd: Koen Sleenckx was in het verleden al eens wereldkampioen bij de militairen en kon ons dus heel veel bijleren. Nadat we onze o-soto-gari tot de perfectie hadden geoefend was het tijd om de judokilten te laten drogen en een welverdiende douche te nemen.

Toen iedereen proper gewassen was, kon niemand zich nog inhouden voor het middagmaal. Maarten was de enige die het nochtans gezonde soepje niet eens proefde. Groentjes zijn echter gezond, Maarten. Daarna kregen we heerlijke MACaroni met kaas en hesp voorges**schot**eld. Dit was suuuperlekker en zorgde voor goed gevulde maagjes. Als kers op de taart kregen we een lekkere chocomousse te eten.

Voor een dorpspel in gepaste klederdracht (die veel aandacht trok van de plaatselijke bewoners) kon beginnen, moesten we ons goed insmeren tegen de felle zonnestralen. Tijdens het dorpspel moesten we een hele lijst vragen oplossen en opdrachten uitvoeren die betrekking hadden tot de prachtige stad Maaseik. We moesten met onze clan hiervoor heel het centrum van Maaseik doorkruisen op zoek naar de antwoorden. Deze opdracht heeft onze clan met verve volbracht, hiervoor moesten we de straten van de stad meermaals bewandelen, totdat we onze voeten platgelopen hadden. Dus nu was het tijd om onze voetjes even te laten rusten en de volgende activiteit af te wachten.

Warme groetjes uit het tropische Schotland,

Ploeg GEEL: Maysa, Fré, Seppe, Maarten en Bram.